

A. taraxaci Gir. (Roztocze b. Lwów), *Nomada dzieduszyckii* Nosk. (Roztocze b. Lwów), *N. trispinosa* Schm. (Roztocze b. Lwów). *Systropha planidens* (Mosty Wielkie, Winniki b. Lwów), *Eriades crenulatus* Nyl. (Mosty W., Lwów), *Bombus fragrans* (Sambor, Janów b. Lwów).

Von den genannten Arten fehlen in dem Jarenteile folgende: *Athous jejunus*, *Andrena ratisbonensis*, *A. taraxaci*, *Nomada dzieduszyckii* und *N. trispinosa*. Nur aus dem Dniestrtrale und von Puławy an der Wisła sind bekannt *Phymatodes kollari* und *Osmia bidentata*.

Corrigenda.

Folgende Arten die oben in 1. resp. in 2. Gruppe placiert wurden, sollen in 3. Gruppe versetzt werden: *Dorcadion julvum*, *Aphthona laceratosa*, *A. placida*, *Olibrus bisignatus*, *Capnodis tenebrionis*. *Mylabris polymorpha*, *Omophlus rugosicollis*.

Sprawozdania z zebrań P. Z. E. 1930 r.

[Comptes rendus des séances de la Soc. Pol. des Ent. du 1930].

VI. 8 września.

Przewodniczący prof. Łomnicki poświęca słowa wspomnienia zmarłym członkom Związku: Płk. Dr. Marjanowi Grabowskiemu, Prof. Irenie Pogonowskiej, Prof. Dr. Władysławowi Polińskiemu, których pamięć zebrań uczcili przez powstanie.

Dr. Nunberg — Przyczynek do znajomości bleskotek (*Chalcididae*) jako pasorzytów korników (*Ipidae*) (ref. Prof. Kozikowski);

Judenko — Materjały do fauny mszyc (*Aphididae*) okolic Puław z uwzględnieniem biologji (ref. Kinel);

Xiężopolski — Wykaz łuskoskrzydłych zebranych w okolicy Pińska w latach 1912—1917 (ref. Romaniszyn);

Prof. Kozikowski — pokazuje drzewo skamieniałe wieku mioceńskiego z okolicy Winnik pod Lwowem z przypuszczalnemi chodnikami chrząszczy drzewożernych.

VII. 6 października.

Prof. Mierzeyewski — Prostoskrzydłe okolic Wierzbnika w woj. kieleckim (ref. prof. Łomnicki);

Trella — Wykaz chrząszczy okolic Przemyśla, uzupełnienia i rodzina Chrysomelidae (ref. dr. Kuntze);

Dr. Eichler — Chrząszcze okolic Tyflisu (ref. Kinel).

VIII. 10 listopada.

Dr. Noskiewicz — Nowe gatunki pszczołowatych z Polski;
Tenże — *Sphcodes zangherii* n. sp.;

Dr. Ciszewicz — Notatki koleopterologiczne (*Chrysomelidae*)
(ref. Kincl).

IX. 1 grudnia.

Dr. Świątkiewicz — Motyle rzadsze z r. 1930;

Kincl — Niektóre wyniki połowów chrząszczy lądowych w ostatnich latach.

Nekrologja.

Ś. p. Prof. Dr. Władysław Poliński.

W roku bieżącym zoologia polska poniosła w krótkich odstępach czasu kilka dotkliwych strat. Po śmierci ś. p. Prof. Dr. Benedykta Dybowskiiego i pplk. Stanisława M. Krzysika zmarł nieoczekiwanie po krótkiej chorobie, dnia 2 czerwca b. r., ś. p. Prof. Dr. Władysław Poliński. Był on niewątpliwie jednym z najzdolniejszych i najwybitniejszych dzisiejszych zoologów polskich, a przytem odszedł od nas w sile wieku, w okresie najintensywniejszej działalności badawczej, to też śmierć jego stanowi dla nauki naszej cios specjalnie ciężki.

Ś. p. Prof. Poliński urodził się w Warszawie, dnia 22 czerwca 1885 roku, jako syn znanego historyka i krytyka muzyki Aleksandra Polińskiego. Po ukończeniu w roku 1904 jednego z gimnazjów warszawskich wstąpił początkowo na Wydział Fizyczno-Matematyczny Uniwersytetu Warszawskiego, jednakże po kilku miesiącach, w związku z rozpoczętym wówczas bojkotem ówczesnego rosyjskiego uniwersytetu, opuścił Warszawę i przeniósł się na Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Tu odbywał studia do roku 1911, przeważnie w dziedzinie zoologii i anatomii porównawczej, pracując głównie w zakładzie prof. H. Hoyera. W lipcu 1911 roku uzyskał doktorat filozofji na podstawie rozprawy „Badania nad rozwojem podskórnych naczyń limfatycznych ssawców, a w szczególności bydła rogatego“, drukowanej w „Rozprawach“ Akademii Krakowskiej. Po ukończeniu uniwersytetu pozostał ś. p. Poliński nadal w Krakowie, pełniąc obowiązki demonstratora w Zakładzie Anatomii Porównawczej prof. H. Hoyera, a jednocześnie pracując nader czynnie na polu naukowem, głównie w dziedzinie zoologii systematycznej, zoogeografii, ekologii i paleozoologii, obierając mięczaki jako główny materiał swych badań. O intensywności prac zmarłego w tym okresie czasu świadczy 11 rozpraw i notatek naukowych ogłoszonych od roku 1909 do 1914. Niewątpliwie już wówczas zarysowały się w umyśle ś. p. Polińskiego główne kierunki badań i problemy, które zajmowały go w latach późniejszej działalności.